

iøvrigt ikke stor, da det er sjældnere, at disse afgaa paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, og den finansielle Virkning af deres Medtagelse vil derfor ikke blive betydelig, hvorimod Betydningen for de enkelte, der kommer i disse Tilfælde, vil være særdeles stor. Udenfor Reglen falder de Læger, der tildels for deres Uddannelses Skyld ansættes ved Sindssygeanstalterne, nemlig 2den Reservelæge og Kandidaterne. 1ste Reservelæge ansættes nu for 3 Aar ad Gangen og vilde saaledes ogsaa falde udenfor Reglen. Imidlertid maa man anse det for rigtigst, at en Læge foruden Overlægen er fastere knyttet til Anstalten og derved faar Lejlighed til at være fuldt inde i alle dens Forhold og hele Forretningsgangen. Man vil derfor tage under Overvejelse fremtidig at give 1ste Reservelægerne fast Ansættelse, hvorved de tillige vilde opnaa Pensionsret efter Forslaget.

Til § 2

Med Hensyn til bemærkes, at de, der til § 2 og § 3 i Lov Nr. f. A., ere nødvendige ved Gen af Lovens Pensionsbestemmelser, sioner for de til § 2 B hørende Pen kun vil kunne beregnes paa Grundlag Pensionslønningssatser, der skulle være Udtryk for de med de paagældende Stilling gennemsnitlig forbundne Tjenesteindtægter.

Til § 4.

De f. Eks. i Lov Nr. 190 af 19. December 1902 om Lønninger ved Toldvæsenet § 6 indeholdte Bestemmelser om Bestillingsmænds Forsørgelse af dem selv og deres Enker og Børn foreslaas bragt til Anvendelse paa de heromhandlede Funktionærer, for hvem saadanne Regler ikke hidtil have fundet Anvendelse.